

Πειραιώς Σεραφείμ: «Σε ψυχοπαθολογικές εκτροπές ήρθε να νομολογήσει η ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Στην Ακολουθία του Κατανυκτικού Εσπερινού της Δ΄ Κυριακής των Νηστειών (Αγίου Ιωάννου της Κλίμακος), ο οποίος τελέστηκε στον Ιερό Ναό Αγίου Ελευθερίου Καμινίων, χοροστάτησε χθες Κυριακή 22 Μαρτίου 2026 ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ](#), ο οποίος κήρυξε, όπως κάθε Κυριακή, τον θείο λόγο.

Ο Σεβασμιώτατος, μεταξύ άλλων, αναφέρθηκε στην τυπολογική σημασία του

Κατακλυσμού και της Κιβωτού του Νώε, συνδέοντας τη βιβλική διήγηση με τη ζωή της Εκκλησίας και τη σύγχρονη πνευματική πραγματικότητα. Μίλησε για «δύο πραγματικότητες: μία από την αρχή της υπάρξεως του κόσμου, που μας μιλάει για την πλημμύρα της αμαρτίας, αλλά και για τον κατακλυσμό, για την κιβωτό, για τη σωτηρία του μικρού λείμματος του γένους των ανθρώπων και ολόκληρης της δημιουργίας».

Αναπτύσσοντας την αφήγηση από το βιβλίο της Γενέσεως, ο Σεβασμιώτατος τόνισε ότι πριν από τον κατακλυσμό η ανθρωπότητα είχε βυθιστεί στην αμαρτία και στην απομάκρυνση από τον Θεό, με αποτέλεσμα τη διαστρέβλωση της πνευματικής ζωής και της θεοειδούς ταυτότητας του ανθρώπου. «Η αμαρτία είχε παρασύρει στα απύθμενα χάη τις ψυχές. Είχε πνίξει την πνευματική ζωή, είχε αλλοιώσει τις εικόνες του Θεού σε αντίγραφα του Εωσφόρου», είπε χαρακτηριστικά, τονίζοντας παράλληλα ότι μέσα σε αυτή τη γενικευμένη πτώση, ο δίκαιος Νώε προβάλλεται ως πρότυπο πίστεως και υπακοής, ενώ η κατασκευή της Κιβωτού παρουσιάζεται ως καρπός συνεργασίας ανθρώπου και Θεού. Σημείωσε ότι ο άνθρωπος υπακούει και εργάζεται, ενώ ο Θεός προστατεύει και σώζει, σφραγίζοντας ο ίδιος την είσοδο της Κιβωτού ως ένδειξη θείας αγάπης και πρόνοιας. Ο Κατακλυσμός, υπογράμμισε, δεν αποτελεί απλώς γεγονός καταστροφής, αλλά πράξη ανακαινίσεως της δημιουργίας και σωτηρίας της ανθρωπότητας.

«Δεν αφέθηκε να καταποντιστεί από την πλημμυρίδα του κακού ο Νώε. Ο ίδιος ο Θεός φρόντισε για την ψυχή του και το σώμα του. Και όχι μόνο αυτό. Τον έκανε γενάρχη μιας νέας ανθρωπότητας και απαρχή ενός νέου κόσμου», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, και συνέχισε: «στην ιστορική στιγμή του μεγάλου κατακλυσμού, της πλημμύρας του κακού και της πλημμύρας των υδάτων, ο Δημιουργός επιφέρεται επάνω απ' την ταλαίπωρη γη μας. Παραστέκεται στα πιστά του παιδιά και κάνει μια ενέργεια λυτρωμού και ανακαινίσεως του γένους των ανθρώπων. Μόλις ο Θεός σφάλισε την πόρτα της κιβωτού, ο κατακλυσμός ξέσπασε». «Γέμισαν τα φαράγγια, πλημμύρισαν τα χωράφια και οι ερημιές, πνίγηκαν τα δάση, χάθηκαν κάτω από το νερό οι βουνοκορφές. Εκεί που έσφυζε η ζωή και βασίλευε η αμαρτία, απλώθηκε η κραυγή του τρόμου και μετά ο παγερός θάνατος. Όλα βουβάθηκαν, όλα θάφθηκαν στον υγρό τάφο». «Και πάνω σε αυτή την απέραντη θάλασσα η κιβωτός! Μικρή ελπίδα για την καινούργια ζωή. Πρώτη εικόνα και πρώτος παλμός στο καινούργιο βιβλίο της ιστορίας των ανθρώπων».

«Οι άνθρωποι λησμόνησαν το Θεό και Δημιουργό τους. Έφυγαν μακριά, αμάρτησαν, αλλοίωσαν στο πρόσωπό τους και στην αμαρτωλή ζωή τους τη θεϊκή εικόνα, την αρχέγονη ακεραιότητα. Και ήρθε ο κατακλυσμός, η καταστροφή και ο

θάνατος», είπε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, συμπληρώνοντας ταυτόχρονα ότι «ο Θεός, φανερώνοντας την αγάπη και το έλεος κράτησε στις θεϊκές παλάμες και στην απέραντη θεϊκή αγκαλιά την Κιβωτό και τον Νώε και την οικογένειά του. Τη μικρή αυτή ανθρώπινη κοινωνία από τον κατακλυσμό».

«Η περιπέτεια του κατακλυσμού και η Κιβωτός είναι ένα χρονικό με σημασία τυπολογική», είπε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, σημειώνοντας ότι «το συγκεκριμένο δραματικό γεγονός που πραγματοποιήθηκε στη μακρινή εκείνη εποχή είναι προφητική προαναγγελία και προτύπωση της πλημμύρας του κακού που πνίγει σε κάθε εποχή την ανθρώπινη ύπαρξη και της Εκκλησίας που σαν Κιβωτός επιφέρεται “επάνω του ύδατος”».

Σε αυτό το σημείο ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε: «Μόλις προχθές η ολομέλεια του Ανωτάτου Ακυρωτικού Δικαστηρίου της χώρας, επεκύρωσε τη νομοθέτηση της ανατροπής της ανθρώπινης οντολογίας και φυσιολογίας και διεκήρυξε ανερευθρίαστα ότι ο θεσμός της οικογενείας εξελίσσεται και μπορεί να πάρει και άλλες μορφές από την κατεστημένη. Αλλά ξέχασε η εντιμοτάτη ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας ότι ο άνθρωπος δεν εξελίσσεται. Είναι από της δημιουργίας και έως το τέλος της ιστορίας ο ίδιος. Η μορφολογία του σώματός του, η οντολογία και φυσιολογία του είναι δεδομένη και δεν υπόκειται σε τροπές. Μόνον σε ψυχοπαθολογικές εκτροπές και αυτές τις ψυχοπαθολογικές εκτροπές ήρθε να νομολογήσει, δυστυχώς, η ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου της Πατρίδας».

Ακολουθώντας, επιχειρώντας μία συγκριτική μελέτη της εποχής εκείνης με άλλες ιστορικές εποχές και ειδικά με την εποχή μας, τόνισε: «Ο κόσμος βυθισμένος μέσα στην αμαρτία, λησμονεί το Θεό, νεκρώνει μέσα του το πνεύμα, γίνεται ύλη και σάρκα και παράνοια και παρά φύση κατάσταση και πνίγεται μέσα στην αδικία. Λησμονεί την αιώνια προοπτική του και πνίγεται μέσα στον ατομισμό και στο έγκλημα. Σωροί οι νεκροί από τις ανθρώπινες αντιμαχίες. Δεν έχουν περάσει 25 χρόνια από την είσοδο της πολλά υποσχόμενης νέας τρίτης χιλιετίας και οι πόλεμοι έχουν καταματώσει τη φλεγόμενη μας γη. Θάλασσα το αίμα που χύνεται από οπλισμένα και οργισμένα χέρια. Ανάπηρες οι προοπτικές της ζωής, δεν απλώνονται πέρα απ’ το “φάγωμεν και πίωμεν”. Μετά από την περιπέτεια του κατακλυσμού, μια δαιμονική καταστροφική δύναμη φέρνει τον κόσμο και πάλι στην ίδια εμπλοκή και τον ρίχνει στο ίδιο απύθμενο χάος της αμαρτίας. Και ο Θεός κατασκευάζει την Κιβωτό. Τούτη τη φορά όχι με ξύλα τετράγωνα και με ασφαλτό. Τη φτιάχνει με το Σταυρό και το αίμα του Ιησού Χριστού. Στην καινούργια εποχή, στην εποχή της Καινής Διαθήκης, Κιβωτός είναι η Αγία μας Εκκλησία. Το ιερό αυτό και αγιασμένο πλεύσιμο που ταξιδεύει στη θάλασσα του κόσμου και περνάει μέσα

από τα αφρισμένα κύματα του κακού, χωρίς να συνθλίβεται και χωρίς να καταποντίζεται. Η αναφορά στην Κιβωτό, σαν σε προεικόνιση και προτύπωση της Εκκλησίας βέβαια, βρίσκεται μέσα στην ίδια την Καινή Διαθήκη».

Ιδιαίτερη έμφαση έδωσε ο Σεβασμιώτατος στη διδασκαλία του Αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, σύμφωνα με την οποία η Εκκλησία υπερβαίνει την Κιβωτό του Νώε, διότι δεν διατηρεί απλώς τη ζωή αλλά μεταμορφώνει τον άνθρωπο. Ενώ τα ζώα που εισήλθαν στην Κιβωτό εξήλθαν αμετάβλητα, η Εκκλησία θεραπεύει την ανθρώπινη ύπαρξη, μεταβάλλοντας την κακία σε αρετή και επαναφέροντας τον άνθρωπο στην αρχική του πνευματική ομορφιά.

«Η ιερά κολυμβήθρα του Βαπτίσματος», «είναι η καινούργια Κιβωτός που σώζει από τον κατακλυσμό του κακού», είπε χαρακτηριστικά ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας ότι «Μόλις μπούμε μέσα στην Εκκλησία με το Βάπτισμα, ο Θεός απ' έξω κλείνει τη θύρα για να ζήσουμε ασφαλισμένοι μέσα στη σωτήρια Κιβωτό. Η αγάπη Του φρουρεί την ύπαρξη του καθενός μας και όλο το σώμα της ευχαριστιακής μας κοινότητας. Κλείνει τον πυλώνα για να μην μπει ο διάβολος».

Συνδέοντας το βιβλικό μήνυμα με τη σύγχρονη εποχή, επεσήμανε ότι «στον κόσμο μας γύρω υπάρχει η αμαρτία, υπάρχει ο κατακλυσμός. Κύματα του κακού που πνίγουν συνήθειες και νοοτροπίες που καταποντίζουν. Οι λεγεώνες των δαιμόνων που βυθίζουν την ανθρωπότητα στο χάος». «Και η κιβωτός, η Εκκλησία, πορεύεται χωρίς να την πνίγει το κακό, χωρίς να την αφανίζει το ορμητικό κύμα της αμαρτίας. Προχωρεί, περνάει μέσα απ' τα κύματα, διασχίζει τον αφρισμένο πόντο, κατευθύνεται προς τη γαλήνη της αιώνιας Βασιλείας του Θεού». «Πορεύεται, λοιπόν, η Αγία μας Εκκλησία σε αυτόν τον δρόμο της ζωής, τον δρόμο της Χάριτος, τον δρόμο της ευδοκίας». «Ο Θεός έχει τοποθετήσει μία κιβωτό ή μάλλον έχει σπείρει πολλές κιβωτούς, μέσα στις οποίες σώζονται τα παιδιά Του και διατηρείται η φλόγα της γνήσιας πνευματικής ζωής», συμπλήρωσε.

Τέλος, ο Σεβασμιώτατος έκανε αναφορά στη θεολογία του Αγίου Γρηγορίου Νύσσης, όπου «σύμφωνα με τη δική του σκέψη και το δικό του θεολογικό λόγο, μία άλλη μικρότερη κιβωτός βρίσκεται μέσα στην ίδια μας την καρδιά».

«Καθώς κοινωνούμε το άχραντο Σώμα Του και το τίμιο Αίμα Του και κάθε βίωμα που θησαυρίζεται μέσα μας κάθε φορά που προσηλώνουμε το βλέμμα μας στη ζωή των Αγίων και προσπαθούμε να αντιγράψουμε το παράδειγμά τους, είναι πολύτιμο υλικό για την κατασκευή της κιβωτού της ψυχής μας», είπε ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας: «Κιβωτός, λοιπόν, η Εκκλησία. Κιβωτός και η γνώση και η εμπειρία της καρδιάς μας». «Αρχιτέκτων και κατασκευαστής της κιβωτού της Εκκλησίας μας είναι ο Κύριός μας. Εμπνευστής

και κατασκευαστής της κιβωτού μέσα στην ψυχή μας είναι ο Νυμφίος της ψυχής μας, ο Σωτήρας Χριστός».

«Ας τον παρακαλέσουμε αυτή την Τεσσαρακοστή να ασφαλίσει πάντα Εκείνος καλά την πόρτα της κιβωτού μας. Να μας κρατάει μέσα στον χώρο που τον γεμίζει η παρουσία Του και τον θερμαίνει η αγάπη Του και να μας οδηγεί με τη δική Του θεϊκή χειραγωγή στη γη της επαγγελίας Του, στη Βασιλεία Του που την φωτίζει το ανέσπερο φως Του και τη γεμίζει η ευφροσύνη και η δοξολογία των παιδιών Του που έχουν αξιωθεί να βλέπουν αδιάκοπα μέσα στην παραδείσια ευλογία το κάλλος του Παναγίου και Παναχράντου προσώπου Του», είπε καταλήγοντας.

Ακούστε το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ:

[](#)

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

